

ISSN 2306-4242

УО

ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ

Вінницького національного
аграрного університету

фак. 2013 - права (05)

Серія: Економічні науки

Випуск

3(80)

Т I

2013

Ставецьки Ю.В.

ISSN 2306-4242

МІНІСТЕРСТВО АГРАРНОЇ ПОЛІТИКИ ТА ПРОДОВОЛЬСТВА УКРАЇНИ

ВІННИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

0,84 р.а. ≈ 113,75 коп.
12

57 коп.

ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ

Вінницького національного аграрного університету

Серія: *Економічні науки*

Випуск 3 (80)

Вінниця – 2013

Збірник наукових праць Вінницького національного аграрного університету. Серія Економічні науки / Редколегія: Калетні (головний редактор) та інші. – Вінниця: ВНАУ, 2013. - Випуск 3

Видається за рішенням Вченої ради Вінницького національного аграрного університету.

Включений до міжнародних наукометричних баз даних: *Російський індекс наукового цитування (РІНЦ)* та *Index Copernicus* (Польща).

Згідно Постанови президії ВАК України від 11 вересня 1997 року наукове видання є таким, у якому дозволено публікувати основні результати дисертаційних робіт.

У збірнику висвітлено актуальні питання економічного розвитку та подальшого удосконалення економічних відносин, перспектив окремих галузей в умовах трансформації народного господарства.

Збірник розрахований на наукових співробітників, викладачів, аспірантів, студентів та фахівців сільськогосподарського виробництва.

Свідоцтво про державну реєстрацію засобів масової інформації
КВ 16644-5116ПР від 30.04.2010р.

Редакційна колегія

Калетнік Г.М., – головний редактор, доктор економічних наук, член-кореспондент НААН України

Мазур А.Г. – заступник головного редактора, доктор економічних наук, професор

Авдіївський В.І. – доктор юридичних наук, професор (*Росія*)

Данн Дж.В. – доктор, професор (*США*)

Горська Є. – доктор економічних наук, професор (*Словаччина*)

Клепацькі Б. – доктор економічних наук, професор (*Польща*)

Коляденко С.В. – доктор економічних наук, професор

Малік М.Й. - доктор економічних наук, професор, академік НААН України

Масленнікова Н.П. – доктор економічних наук, професор (*Росія*)

Мороз О.В. – доктор економічних наук, професор

Правдюк Н.Л. – доктор економічних наук, професор

Прутська О.О. – доктор економічних наук, професор

Ціхановська В.М. – кандидат економічних наук, доцент

Чернюк Л.Г. – доктор економічних наук, професор

Відповідальний секретар – Колесов О.С., к.е.н., доцент, ВНАУ

Адреса редакції: 21008, Вінниця, вул. Сонячна, 3, тел. 46-00-03

© Вінницький національний аграрний університет

<http://econjournal.vsau.org/>

Машкова Т.В. СУТЬ ЕКОНОМІЧНОЇ ОЦІНКИ ЯКОСТІ ЗЕМЕЛЬ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ПРИЗНАЧЕННЯ ДЛЯ ОБЛІКУ ТА КОНТРОЛЮ	179
Молодченко Д.Г. ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ІНВЕСТИЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ НА ПІДПРИЄМСТВАХ БУДІВЕЛЬНОЇ ГАЛУЗІ	186
Мулик Я.І. СУТНІСТЬ ПОНЯТТЯ «ФІНАНСОВА БЕЗПЕКА ПІДПРИЄМСТВА»: СИСТЕМАТИЗАЦІЯ НАУКОВИХ ПОГЛЯДІВ	195
Піддубна О.О. ПЕРЕДУМОВИ ПОБУДОВИ НЕЧІТКОЇ МОДЕЛІ ІДЕНТИФІКАЦІЇ СТАНУ РИНКУ ПРАЦІ	207
Півторак В.С. УДОСКОНАЛЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ ПІДТРИМКИ МАЛОГО СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА	218
Розумович Н.Ф. СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ЗБАЛАНСОВАНИХ ПОКАЗНИКІВ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВИМИ РЕСУРСАМИ МАШИНОБУДІВНИХ ПІДПРИЄМСТВ	227
Сарафонова І.С. МІСЦЕ УКРАЇНИ НА СВІТОВОМУ РИНКУ РОСЛИНОЇ ОЛІЇ	238
Скорук О.П., Карпенко А.В. ПЕРСПЕКТИВИ ВИРОБНИЦТВА І СПОЖИВАННЯ БІОПАЛИВА У ВІННИЦЬКІЙ ОБЛАСТІ	248
Ставська Ю.В., Дмитренко І.А. ПЕРЕВАГИ ТА РИЗИКИ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ ДЛЯ АПК УКРАЇНИ	256
Строкаченко О.І. РЕКОМЕНДАЦІЇ ЩОДО ВДОСКОНАЛЕННЯ ФОРМИ ДЕРЖАВНОГО СТАТИСТИЧНОГО СПОСТЕРЕЖЕННЯ «ЗВІТ ПРО РОБОТУ ЕЛЕКТРОСТАНЦІЇ»	265
Табенська О.І. СУЧАСНІ ІНТЕГРАЦІЙНІ ПРОЦЕСИ В АГРОПРОМИСЛОВОМУ КОМПЛЕКСІ УКРАЇНИ	273
Тарадай В.Н. НАПРЯМИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ УПРАВЛІННЯ РЕСУРСАМИ РОЗВИТКУ ПРОМИСЛОВОСТІ РЕГІОНУ	283
Ткачук О.М. ФОРМУВАННЯ ЕКОНОМІЧНОГО І ДУХОВНОГО ПОТЕНЦІАЛУ СУЧАСНОГО СУСПІЛЬСТВА	292
Фурман І.В. ОЦІНКА СТАНУ ОПОДАТКУВАННЯ ПРИБУТКУ ПІДПРИЄМСТВ ТА УДОСКОНАЛЕННЯ ДІЮЧИХ МЕТОДИК ЙОГО ОБЧИСЛЕННЯ (НА ПРИКЛАДІ М. ВІННИЦІ)	299
Халабуда В.О. ТРАНСФОРМАЦІЯ БАНКІВСЬКИХ РИЗИКІВ: ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ	310

УДК 338.432:339.92(477)
ББК 39.052.2

Ставська Юлія Вацлавівна, к.е.н., доцент
кафедри менеджменту ЗЕД

Дмитренко Інна Анатоліївна, студентка
Вінницький національний аграрний університет

ПЕРЕВАГИ ТА РИЗИКИ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ ДЛЯ АПК УКРАЇНИ

На сьогоденному етапі розвитку світове господарство можна назвати інтегрованою економічною системою, елементами якої виступають національні господарства, пов'язані між собою сукупністю зв'язків різних рівнів та видів. Україна не залишається осторонь цих процесів, намагаючись встановити найбільш економічно вигідні відносини з найсильнішими країнами світу. Тому стратегічною метою України на даний момент є підвищення національних стандартів життя і демократичних засад до рівня європейських, що сприятиме вступу нашої країни до ЄС. Також особливу увагу потрібно приділити питанням адаптування вітчизняного виробництва до умов ЄС і захисту економічних інтересів українських товаровиробників, зокрема сільськогосподарської продукції.

В статті розглянуто основні проблеми та перспективи можливого співробітництва України з ЄС. Визначено головні аспекти, що сприятимуть втіленню поставлених завдань. Зроблено висновки щодо можливих інтеграційних пріоритетів України.

Ключові слова: інтеграція, євроінтеграція, зовнішня торгівля, конвенція, угода, митний тариф.

Постановка завдання. В XXI столітті економіка розвивається все швидше: шляхом еволюції та глобалізації, це об'єктивний та незворотний процес. Розташування України є унікальним та достатньо вигідним не лише з географічної точки зору, вона близька як до країн Європейського Союзу, так і до країн колишнього Радянського Союзу. Вона є транзитною державою між західними та східними країнами. І тому, на даний момент для України, проблема визначення інтеграційної стратегії розвитку: в якому напрямі повинна розвиватися економіка країни – дотримуючись угод та вступити до Європейського Союзу, чи намагатись залишитись осторонь від об'єднань між країнами. Слід зауважити, що агропромисловий комплекс в Україні має досить потужний ресурсний потенціал, так як майже вся четверта частина світових запасів чорноземів, сприятливі кліматичні умови, працюючі та висококваліфіковані трудові ресурси. На даний момент для України існує два глобальні вектори інтеграції у світову економіку: прагнення до вступу в ЄС або глибша інтеграція із Росією, Білоруссю та Казахстаном у рамках Єдиного економічного простору [1, с.113].

Оцінити становище аграрного сектора України в сьогоденному

Євроінтеграційному процесі. Визначити, які проблеми постали перед країною на шляху до підписання Угоди та виявити напрями їх подолання.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Аналізу сутності, проблем та перспектив інтеграції України на регіональному рівні присвячена велика кількість наукових досліджень як вітчизняних, так і закордонних вчених, експертів, дослідницьких установ. Даній проблематиці присвячені праці Б.Г. Базилюка, В. Сіденко, О. Лошкарьова, А. Фіалко, Р. Шульга, В. Муравйова, К. Смирнова та інші.

Невирішені частини проблеми. Разом з тим, питання можливих наслідків для аграрного сектору економіки України від приєднання країни до ЄС потребує додаткового вивчення. Зокрема потрібно оцінити як позитивні моменти від підписання Угоди про Асоціацію, так і негативні для вітчизняних товаровиробників, зокрема сільськогосподарської продукції.

Метою дослідження є виявлення перспектив інтеграції України до ЄС, визначення місця України у торгівлі з країнами ЄС та подолання перепон під час даного процесу.

Основна частина. Угода про асоціацію України з ЄС передбачає вихід відносин України з ЄС на новий рівень – перехід від партнерства і співробітництва до політичної асоціації та економічної інтеграції. Угода створює передумови для подальшого вступу України до ЄС, проте – не є ані його гарантією з боку ЄС, ані зобов'язанням з боку України. Робота над Угодою тривала п'ять років – з березня 2007р. до березня 2012р. Угода є безстроковою, налічує близько двох тисяч сторінок.

Підписання Угоди було передбачено в листопаді 2013р. Після підписання Угода мала б бути затверджена парламентом кожної держави ЄС. Процес затвердження (ратифікації) може тривати кілька років, і лише тоді Угода набуде чинності. Водночас, окремі положення Угоди можуть бути введені в дію з моменту її підписання [2,с.178].

Умови підписання Угоди, висунуті ЄС:

- співробітництво з метою поширення регіональної стабільності; зміцнення миру та міжнародного правосуддя;
- утвердження верховенства права та зміцнення відповідних інституцій;
- реальні реформи (боротьба з корупцією, судова реформа, покращення умов підприємництва та ін.);
- поглиблення співпраці з метою боротьби з відмиванням грошей та фінансуванням тероризму, незаконним обігом наркотиків, організованою злочинністю, тероризмом, а також розвиток співробітництва у сфері надання правової допомоги у цивільних та кримінальних справах

Угода охоплює різні аспекти співробітництва, зокрема:

- наближення України до європейських стандартів у галузі права і внутрішніх справ, демократії і прав людини, боротьби з корупцією, роботи органів юстиції;
- зближення України і ЄС на основі спільних цінностей, посилена участь

України у програмах ЄС;

Поглиблена і всеохоплююча зона вільної торгівлі передбачає:

- вільну (без мит і кількісних обмежень) торгівлю товарами й послугами, зменшення перешкод для руху взаємних інвестицій і людей (у т.ч. робочої сили);
- пристосування українських регуляторних норм у сферах, пов'язаних з торгівлею, до відповідних стандартів ЄС (у т.ч. стосовно безпеки і якості продукції);
- налагодження співпраці в близько 30 сферах (промисловість, сільське господарство, енергетика, космос тощо) [3.,с.205].

Стратегічною метою України на даний момент є підвищення національних стандартів життя і демократичних засад до рівня європейських, що сприятиме вступу нашої країни до ЄС.

Але з іншого боку, внутрішньополітичні події в Україні, участь України в економічних інтеграційних процесах на теренах СНД, а відтак недовіра до прагнень України інтегруватися в європейський простір, політична невизначеність та внутрішні негаразди ведуть до того, що держави-члени ЄС у переважній більшості не готові визнати прагнення України до членства в ЄС.

Отже, політична визначеність України, а також реформування української економіки до європейських стандартів є найважливішим, першочерговим завданням України з її метою членства в ЄС. На новому етапі розвитку визначальним завданням держави є створення сприятливих інституційних передумов для реалізації завдань європейської інтеграції та утворення в Україні соціально-орієнтованої структурно-інноваційної моделі розвитку.

Особливого значення нині набуває оцінювання можливостей економіки України адаптуватися до умов ЄС і захист економічних інтересів українських товаровиробників, зокрема сільськогосподарської продукції. Для України дослідження особливостей реалізації вимог ЄС щодо лібералізації та протекціонізму у сфері зовнішньої торгівлі сільськогосподарською продукцією дуже актуальне, оскільки інтеграція нашої держави у світовий економічний простір дедалі більше має набувати рис керованого державного процесу трансформації сільського господарства на засадах ЄС.

Вступ до ЄС, інтеграція вітчизняного аграрного ринку у світовий продовольчий ринок передбачають трансформацію системи підтримки та регулювання розвитку аграрного сектора України. Аналіз обсягів і структури заходів із державної підтримки аграрного сектора України свідчить, що рівень їхньої відповідності вимогам ЄС ще надто низький і необхідна значна їх адаптація до міжнародних стандартів. Проте, не дивлячись на все вище сказане існують певні об'єктивні проблеми та переваги вступу України до Європейської спільноти [3, с.123-124].

Першою об'єктивною проблемою для українського села стає низька конкурентоспроможність товарів та послуг порівняно з аналогічною продукцією європейських країн. Конкурентоспроможність товарів ЄС підтримується завдяки таким механізмам: технічні стандарти, санітарні та фіто-санітарні норми, а також фінансова підтримка аграрного сектора з бюджету ЄС та окремих країн. Швидке

відкриття внутрішнього ринку може привести до поширення експансії європейських товарів на український ринок. Це, в свою чергу, може зумовити ще більше поглиблення кризи аграрного сектора економіки та банкрутство вітчизняних сільськогосподарських підприємств. Серйозною проблемою є і нерівномірність розподілу благ між країнами та регіонами. Найуразливішим стає саме сільське господарство тих країн, що не подолали ще кризи агропродовольчих секторів.

Ще одна, не менш важлива, проблема, яка обговорюється українськими сільгоспвиробниками, — це продаж землі іноземцям. Існують і інші побоювання українських аграріїв та політиків щодо вступу до ЄС.

Проблема низької конкурентоспроможності має розв'язуватися саме як виробниками сільгосппродукції, так і за сприянням самої держави. Підвищити виробництво навіть завдяки чіткому дотриманню технологій, безперечно, може кожен фермер чи господарство. Держава також повинна подбати про забезпечення гарантованого доходу сільгоспвиробникам, сприяти збуту сільгосппродукції; збільшити фінансування переобладнання підприємств новітніми технологіями, вдосконалювати соціальну інфраструктуру села. Тобто слід розпочати використання засобів, що не є забороненими ЄС.

Євроінтеграція сприятиме зростанню продуктивності економіки та темпів технологічної модернізації під впливом конкуренції на єдиному європейському ринку та забезпеченню вільного доступу до новітніх технологій, капіталу, інформації; підвищенню кваліфікації робочої сили за умов їх вільного руху в межах єдиного ринку; створенню більш сприятливого інвестиційного середовища; істотному зростанню обсягів торгівлі на ринку ЄС; створенню передумов для прискореного зростання взаємообміну в галузях з підвищеним рівнем науки та техноємності; підвищенню якості регулятивних інститутів у бюджетній, банківській, фінансовій сферах та корпоративному управлінні.

Вступ України до ЄС є дієвим стимулом здійснення реформ в аграрній та інших галузях економіки. А ринкова конкуренція завжди сприятиме зростанню загальної ефективності економіки, підвищенню якості товарів і послуг. Крім того, необхідно запроваджувати на українських сільгосп підприємствах європейські технічні правила, норми та стандарти, що є об'єктивною і необхідною умовою вступу України до ЄС [7, с.187-188].

Україна після вступу в ЄС матиме право розраховувати на фінансову допомогу із бюджету ЄС на підтримку сільського господарства, видатки регіонам з несприятливими умовами господарювання для запобігання знелюднення цих областей, а також дотації на захист природного середовища. У разі позитивного розв'язання цих питань Україна отримає допомогу на рівні сіл інших учасників ЄС, тобто в даному разі наша країна отримає значні переваги: теперішня проблема ввозу більш дешевого м'яса, цукру та зерна з інших країн вирішиться внаслідок зникнення цінової диспропорції на аналогічну продукцію в сусідніх країнах; відбудеться наповнення внутрішнього ринку власними продуктами і, можливо, збільшиться експорт тих самих продуктів, які нині ми змушені ввозити [6, с. 231].

Наступною перевагою від вступу до ЄС є відміна мита та квот, які перешкоджають експорту й імпорту сільськогосподарських товарів. На сьогодні у торгівлі ЄС з Україною існують квоти на ввезення в країни Євросоюзу практично всієї продукції рослинного походження, а наша м'ясна, молочна та інша харчова продукція стикається з бар'єрами щодо її сертифікації в країнах ЄС. Відміна мита і квот, з одного боку, відкриє доступ іноземних товарів на внутрішній ринок України, однак, з іншого — полегшить доступ українських товарів на внутрішні ринки європейських країн, а отже, збільшить наш експорт. Експортний потенціал сільськогосподарської продукції України досить значний і тепер, але він може ще зростати.

Існує ще велика низка переваг, які може отримати Україна, вступивши до Євросоюзу. Це стосується і запозичення досвіду господарювання з інших країн ЄС, використання селекційного матеріалу у рослинництві та тваринництві, що збільшить урожайність і продуктивність. Не менш важливою перевагою є відкриття кордонів, залучення туристів та розвиток культурної спадщини України [5,с.178].

Та найбільшою перевагою від спільної аграрної політики для нашої держави було б формування ринку землі, розвиток земельно-орендних відносин і, разом із цим, формування цивілізованої інфраструктури аграрного ринку, включаючи товарні біржі, оптові ринки, ярмарки, підприємства фірмової торгівлі, аукціони тощо. Але, не дивлячись на переваги проведення аграрної політики ЄС для України, не варто її переоцінювати з огляду на такі чинники:

- перехід нових держав-членів до єдиного митного тарифу ЄС та збільшення рівня тарифного захисту щодо низки товарів українського експорту;
- в Україні фермерські господарства, а також інші форми середнього й малого бізнесу в аграрному секторі не перетворилися на рушійну силу, з якою можна було б рахуватися в перехідний період. Як правило, низький рівень спеціалізації існуючих господарств є перешкодою для ефективного виробництва;
- скорочення обсягів традиційного українського експорту до ЄС внаслідок часткової переорієнтації товаропотоків між нинішніми та новими членами ЄС;
- зростання цін спричинить підвищення доходів сільськогосподарських виробництв, але й одночасно втрати споживачів і посилення інфляції;

Говорячи про фактори, що гальмують рух України до Європи виділимо низку таких внутрішніх проблем.

По-перше, це повільні темпи у проведенні економічних реформ, відсутність помітних результатів внутрішніх соціально-економічних трансформацій. Без цього вступ до ЄС так і залишиться нездійсненою мрією. По-друге, занепокоєння викликає високий рівень корупції та економічної злочинності. По-третє, це очевидна нестача кваліфікованих фахівців з євроінтеграції, насамперед, серед політичної еліти і державних службовців України [3, с.125].

Насамперед, у процесі реалізації Україною інтеграційної стратегії основними проблемами, які необхідно вирішувати, є адаптованість сільських жителів до нових умов, а також підвищення рівня їх освіти й соціального захисту. Реалізація даних

принципів реально можлива, але для цього потрібна буде активніша фінансова участь сільського населення у формуванні фонду соціального захисту та пенсійної системи. У ЄС діють заходи не лише відносно державної підтримки агровиробників, в окремих випадках діють квотування виробництва, експортні субсидії, імпорتنі тарифні квоти й інтенсивний тарифний і нетарифний захист внутрішнього ринку. Ця система більш динамічна, адже відбуваються певні зміни як у контексті вдосконалення спільної аграрної політики ЄС, так і згідно з динамікою переговорів, які відбуваються в рамках Світової організації торгівлі. Отже, лібералізація доступу української аграрної продукції на ринок ЄС є проблемним питанням. Для прискорення цього процесу Україні слід здійснити ряд заходів як у сільському господарстві в цілому, так і в окремих його галузях (рис. 1).

Рис.1. Система заходів для покращення доступу сільськогосподарської продукції України на європейські ринки

Джерело: узагальнено автором за [1, с.81].

Висновки. Отже, щоб інтегруватись у Європейський Союз, Україні необхідно суттєво змінити процес реалізації економічної та фінансової політики. Потрібно фактично відмовитися від протекціоністських заходів у сфері експортно-імпорتنих операцій, легалізувати тіньову економіку, дотримуватись вимог щодо захисту прав людини.

Проте ми бачимо, що не дивлячись на певні недоліки, переваги від вступу

України до Європейського Союзу досить значні і варті того, щоб розпочати роботу з реформування сільського господарства, доопрацювання національного законодавства згідно з вимогами ЄС стосовно якості продукції харчування, гармонізації чинних норм якості з європейськими стандартами тощо. Основою успішності євроінтеграційних зусиль може стати не квапливість, а виваженість, не прагнення до формального результату, а врахування всієї сукупності реальних обставин і тенденцій [8, с.103].

Крім того, на шляху до ЄС Україні у сфері сільського господарства потрібно погодити широкий спектр питань і провести значний обсяг роз'яснювальної роботи щодо з'ясування країнами — членами ЄС особливостей сільського господарства країни, її сільської місцевості з метою погодження напрямів виробництва з урахуванням потреб аграрного ринку ЄС за мінімізації збитків для АПК України та її населення.

Список використаних джерел

1. Базилюк Я.Б. Про пріоритети України у здійсненні економічної інтеграції / Я. Б. Базилюк // Стратегічна панорама. – 2005. – № 1. – С. 81–87.
2. Сіденко В. Розширення Європейського союзу на схід: наслідки для України / В. Сіденко // Національна безпека та оборона. — 2009. — №9. — С. 25-29.
3. Лошкарьова О.О. Агропромисловий комплекс України на шляху інтеграції до Європейського Союзу / О. О. Лошкарьова // Перспективи інтеграції України у світову фінансову систему: зб. наук. праць. – Дніпропетровськ, 2010. – С. 75–87.
4. Фіалко А. Проблеми і перспективи інтеграції України до ЄС. [Електронний ресурс] / А. Фіалко // Проблеми і перспективи інтеграції України до ЄС. – 2013. - № 10. – Режим доступу: <http://www.uceps.org.ua/>
5. Шульга Р.Р. Джерела правового регулювання надання послуг: господарсько-правовий аспект. – Митна справа. – 2011. – № 1 (73). – Частина 2. – С. 352–356.
6. В. І. Муравйова. Право Європейського Союзу: підручник / За ред. В. І. Муравйова. – К.: Юрінком Інтер. – 2011. – 704 с.
7. Смирнова К. В. Європейська інтеграція та Україна / К. В. Смирнова // Право України. – 2011. – № 4. – С. 153–158.
8. Про зовнішньоекономічну діяльність [Електронний ресурс]: Закон України від 16.04.1991 № 860-IV. - Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2657-12>. - Назва з екрану.

Список джерел в транслітерації / References

1. Bazyliuk Ya.B. Pro priorytety Ukrainy u zdiisnenni ekonomichnoi intehratsii / Ya. B. Bazyliuk // Stratehichna panorama. – 2005. – # 1. – S. 81–87.
2. Sidenko V. Rozshyrennia Yevropeiskoho soiuzu na skhid: naslidky dlia Ukrainy / V. Sidenko // Natsionalna bezpeka ta obrona. — 2009. — #9. — S. 25-29.

3. Loshkarova O.O. Ahropromyslovyyi kompleks Ukrainy na shliakhu intehtratsii do Yevropeiskoho Soiuzu / O. O. Loshkarova // Perspektivy intehtratsii Ukrainy u svitovu finansovu systemu: zb. nauk. prats. – Dnipropetrovsk, 2010. – S. 75–87.
4. Fialko A. Problemy i perspektyvy intehtratsii Ukrainy do YeS. [Elektronnyi resurs] / A. Fialko // Problemy i perspektyvy intehtratsii Ukrainy do YeS. – 2013. - # 10. – Rezhym dostupu: <http://www.uceps.org.ua/>
5. Shulha R.R. Dzherela pravovoho rehuliuвання nadання posluh: hospodarsko-pravovyyi aspekt. – Mytna sprava. – 2011. – # 1 (73). – Chastyna 2. – S. 352–356.
6. V. I. Muraviova. Pravo Yevropeiskoho Soiuzu: pidruchnyk / Za red. V. I. Muraviova. – K.: Yurinkom Inter. – 2011. – 704 s.
7. Smyrnova K. V. Yevropeiska intehtratsiia ta Ukraina / K. V. Smyrnova // Pravo Ukrainy. – 2011. – # 4. – S. 153–158.
8. Pro zovnishnoekonomichnu diialnist [Elektronnyi resurs]: Zakon Ukrainy vid 16.04.1991 # 860-IV. - Rezhym dostupu : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2657-12.> – Nazva z ekranu.

АННОТАЦИЯ

ПРЕИМУЩЕСТВА И РИСКИ ЕВРОИНТЕГРАЦИИ ДЛЯ АПК УКРАИНЫ

Ставская Юлия Вацлавовна, к.э.н., доцент
кафедра менеджмента ВЭД

Дмитренко Инна Анатолиевна, студентка факультета менеджмента
Винницкий национальный аграрный университет

На сегодняшнем этапе развития мировое хозяйство можно назвать интегрированной экономической системой, элементами которой выступают национальные хозяйства, связанные между собой совокупностью связей различных уровней и видов. Украина не остается в стороне от этих процессов, пытается установить наиболее экономически выгодные отношения с сильнейшими странами мира. Поэтому стратегической целью Украины на данный момент является повышение уровня национальных стандартов жизни и демократических основ ведения бизнеса до уровня европейских, что будет способствовать вступлению нашей страны в ЕС. Также особое внимание нужно уделить вопросам адаптации отечественного производства к условиям ЕС и защиты экономических интересов украинских товаропроизводителей, в частности сельскохозяйственной продукции.

В статье рассмотрены основные проблемы и перспективы возможного сотрудничества Украины с ЕС. Определены главные аспекты, способствующие воплощению поставленных задач. Сделаны выводы относительно возможных интеграционных приоритетов Украины.

Ключевые слова: интеграция, евроинтеграция, внешняя торговля, конвенция, договор, таможенный тариф.

ANNOTATION

THE PROSPECTS AND RISKS OF EUROPEAN INTEGRATION FOR
AGRICULTURE OF UKRAINE

Stavskaya Y.V., PhD of management faculty
Dmitrenko I.A., student of management faculty
Vinnytsia National Agrarian University

The world economy can be called an integrated economic system whose elements are the national economy, interconnected set of relationships at different levels and kinds. Ukraine doesn't remain aloof from these processes, trying to establish the most cost-beneficial relationships with the strongest countries. The Ukraine's strategic goal is to improve national living standards and democratic principles of business to the European level, to facilitate the entry of the country into the EU for now. Also, special attention should be given to adapting to the conditions of domestic production and the EU to protect the economic interests of Ukrainian producers of agricultural products in particular.

The main problems and prospect of cooperation between Ukraine and the EU are discussed at the article. The key aspects identify that contribute to the implementation of the tasks. The results about the possible integration of Ukraine's priorities are making.

Keywords: integration, European integration, foreign trade, convention, agreement, customs tariff.